

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΠΛΑΚΑ - ΜΕΧΡΙ ΔΑΚΡΥΩΝ - ΕΧΕΙ, ΛΟΙΠΟΝ, Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ... ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΙ ΒΙΖΕΣ, ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΟΔΙΩΝ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΗΜΕΙΟ ΠΟΥ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΙΚΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΩΝ !

ΑΘΗΝΑ, 1 ΜΑΗ 2008 - τεύχος 307

122 χρόνια μετά την Πρωτομαγιά του 1886,

πιστεύουμε πως είναι πια καιρός, η παγκόσμια εργατική τάξη να συνειδητοποιήσει τα κέρδη και τις ζημιές της απ' τους αγώνες που δίνει, καθημερινά, όλα αυτά τα χρόνια :

1. Σε πολλά μέρη του κόσμου - πρέπει να ομολογήσουμε - η κατάσταση έχει βελτιωθεί. Στο βόρειο τμήμα της βόρειας Αμερικής (δηλαδή, όχι στο Μεξικό), στο μεγαλύτερο τμήμα της δυτικής Ευρώπης (κυρίως στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης), στην Αυστραλία, στην Ιαπωνία κ.λπ., η εργατική τάξη έχει φτάσει ν' απολαμβάνει τους καρπούς των αγώνων της : Εργάζεται ορισμένες μόνο ώρες την ημέρα ! Αμοίβεται για τις υπερωρίες ! Συνταξιοδοτείται ! Έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ! Παίρνει επιδόματα βαρείας και ανθυγιεινής εργασίας ! Το κυριότερο : Συμμετέχει ως ΙΣΟΤΙΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΤΑΙΡΟΣ σε κάθε συζήτηση για την λήψη αποφάσεων ! Όλες αυτές οι ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΚΑΤΟΧΥΡΩΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ, ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ κ.λπ. ! Και - πάνω απ' όλα - ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΙΕΡΟ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟ !!!

2. Φυσικά, όλες αυτές οι κατακτήσεις των αναπτυγμένων χωρών ΕΧΟΥΝ ΚΟΣΤΙΣΕΙ ΑΙΜΑ ! Το κακό, ωστόσο, δεν είναι μόνο το πόσο κόστισαν. Το κακό - το χειρότερο ίσως - είναι πως ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΚΟΣΤΙΖΟΥΝ. Και δεν κοστίζουν πια μόνο θάνατο. Προτού αναπτυχθούν αυτές οι χώρες, η εργατική τάξη ΠΛΗΡΩΝΕ ΜΕ ΝΕΚΡΟΥΣ... ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ! ΣΗΜΕΡΑ, Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΑΥΤΩΝ - ΤΩΝ ΑΝΑΠΤΥΓΝΕΝΩΝ ΠΛΕΟΝ - ΧΩΡΩΝ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΚΑΙ ΜΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΚΡΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΝΕΚΡΟΖΩΝΤΑΝΟΥΣ !!!

3. Η εργατική τάξη έχει κατακτήσει το δικαίωμα να εργάζεται ορισμένες μόνο ώρες την ημέρα. Φυσικά, έχει το δικαίωμα να πληρώνεται ΜΕ ΒΑΣΗ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ. ΟΧΙ, ΒΕΒΑΙΑ, ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ. Ευτυχώς, έχει το δικαίωμα να κάνει υπερωρίες και να καλύπτει έτσι τις βασικές της ανάγκες. ΦΥΣΙΚΑ, ΚΑΙ Η ΑΡΧΟΥΣΑ-ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΑΠΟΛΥΕΙ ΟΠΟΙΟΝ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΝΑ ΑΜΟΙΒΕΤΑΙ, ΣΤΕΡΩΝΤΑΣ ΤΟΥ ΤΟ ΨΩΜΙ. Η ΙΔΙΑ, ΒΕΒΑΙΑ, ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ ΧΑΝΟΝΤΑΣ ΜΕΡΙΚΑ ΑΥΓΑ ΟΞΥΡΥΓΧΟΥ (βλ. χαβιάρι) ΚΑΙ ΔΥΟ-ΤΡΕΙΣ ΣΤΑΛΕΣ ΚΑΜΠΑΝΙΤΟΥ (βλ. σαμπάνια). Κι αφού η εργάτρια κι ο εργάτης περάσουν (αν τα καταφέρουν), μ' αυτόν τον αξιοζήλευτο τρόπο, τα τέσσερα πέμπτα της ζωής τους, ΕΧΟΥΝ, ΠΙΑ, ΟΛΟ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟ, ΝΑ ΚΑΤΣΟΥΝ ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΟΥΝ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ : ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ ! Βέβαια, Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥΣ στην οικονομική ανάπτυξη της ανθρωπότητας (όπως την εκτιμά, φυσικά, η άρχουσα-εργοδοτική τάξη) ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΕΙΖΕΙ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΝ ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΜΙΑ

⊗ ΠΗΡΟΥΝΙΑ BELUGA ΚΙ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΑΚΙ VEUVE CLIQUOT. ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ, ΠΑΝΤΩΣ, ΝΑ ΤΑ ΧΑΛΒΑΔΙΑΖΟΥΝ - ΜΕ ΤΙΣ ΩΡΕΣ - ΣΤΟΥΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΕΚΤΕΣ. Γιατί, βέβαια, αν το ρίξουν στην κραιπάλη και στην ακολασία - έτσι όπως είναι απροπύνητοι για τέτοια χόμπυ - σίγουρα θα χρειαστεί να ασκήσουν το δικαίωμά τους στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Έτσι, λοιπόν, ΑΝ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΤΟΥΣ ΚΛΕΙΣΣΕΙ ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ και ΑΝ Η ΕΞΕΛΙΞΗ (βλ. η οικονομική απόδοση) ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΔΕΝ ΑΠΑΙΤΕΙ ΤΟ ΛΑΝΣΑΡΙΣΜΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΝΕΩΝ - ΑΔΟΚΙΜΑΣΤΩΝ - ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ (που, με την σειρά τους απαιτούν πειράματα και πειραματόζωα), ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΑΤΕΙΝΟΥΝ, ΓΙΑ ΚΑΝΑ-ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΒΙΟ ΤΟΥΣ. Δικαιούται, επίσης, να παίρνει επίδομα βαρείας κι ανθυγιεινής εργασίας, ΦΥΣΙΚΑ ΜΕΧΡΙΣ ΟΤΟΥ ΕΜΦΑΝΙΣΤΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΠΟΙΑΣ ΑΝΙΑΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΝΟΣΟΥ, οπότε ισχύουν όσα γράψαμε παραπάνω. Υπάρχουν, λοιπόν, κι αρνητικά στοιχεία στην παρατηρούμενη βελτίωση της κατάστασης των εργατριών και των εργατών που ζουν στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Κανείς δεν το αρνείται. Πρώτη και καλύτερη, το παραδέχεται η άρχουσα-εργοδοτική τάξη. Και - μέσω της κρατικής εξουσίας, με την οποία την περιβάλλουν οι νόμοι και τα συντάγματα κι οι διεθνείς κανόνες - ΚΑΛΕΙ, κάθε τόσο, ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΕΙ, ΩΣ ΙΣΟΤΙΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΤΑΙΡΟΣ, ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΗΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΟΥΝ ΑΥΤΑ ΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ. Βέβαια, την καλεί ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΕΙ ΣΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟ. ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΛΗΨΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ. Αυτή, φυσικά, ανήκει στον ουδέτερο κι αμερόληπτο ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ, ο οποίος φροντίζει να είναι όλοι ευχαριστημένοι κι όσοι, παρ' ελπίδα, δεν είναι, ΝΑ ΒΓΑΖΟΥΝ ΤΟΝ ΣΚΑΣΜΟ ! Να σωπαίνουν και ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ !!!

4. Αξίζει, στο σημείο αυτό, να σημειώσουμε πως το ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ - στις αναπτυσσόμενες, ιδίως, χώρες - ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ! έστω κι αν οι τελευταίοι ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΧΩΡΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ... Πολύ σωστά ! Βλέπετε, ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ. Οι φουκαράδες μετανάστες δεν μπορούν να εργαστούν κι έτσι δεν έχουν και το δικαίωμα να τρώνε... Ο ΑΝΑΠΤΥΓΜΕΝΟΣ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΕΧΕΙ, ΑΝ ΟΧΙ ΕΝΑ ΠΙΑΤΟ ΦΑΪ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ (ΕΣΤΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ, ΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ Ή ΤΟ ΚΡΥΟ) ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΑΝΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΑΣ...

5. ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑ, ομολογούμε, ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΙΕΡΟ, ΩΣΤΕ ΥΠΕΡΙΣΧΥΕΙ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΤΑΞΗΣ, ΕΚΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ. Αυτό, τουλάχιστον, διακηρύσσουν καθημερινά τα αμερόληπτα ΜΜΕ των χωρών μας : ΟΛΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΑΠΕΡΓΟΥΝ, ΕΦ' ΟΣΟΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΕΡΓΑΣΤΟΥΝ ! Κι αυτό, ακριβώς, εφαρμόζουν τα επίσης αμερόληπτα δικαστήρια που, στην αντίθετη περίπτωση, κηρύσσουν τις εργατικές απεργίες, ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ !!!

6. Α, ναι ! Υπάρχουν και κάποιοι συνάνθρωποι και συμπολίτες μας, αθεράπευτα αντικοινωνικοί. Μολονότι ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ, ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΠΕΙΣΜΑΤΙΚΑ ΑΝΕΡΓΟΙ. Όπως, πολύ πρόσφατα, δήλωσε στο κοινοβούλιο της Ελλάδας αρχηγός κόμματος που χαρακτηρίζεται ακροδεξιό : ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΟΙ ΤΥΠΟΙ, αντί να ασκούν το δικαίωμά τους στην δουλειά, ΤΗΝ ΑΡΑΖΟΥΝ ΣΤΙΣ ΚΑΦΕΤΕΡΙΕΣ Ή ΣΤΑ ΠΑΡΚΑ ΚΑΙ ΖΟΥΝ ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΑ ΖΗΤΙΑΝΕΥΟΝΤΑΣ Ή ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΚΛΕΒΟΝΤΑΣ ! (κάποια απ' αυτά δεν τόλμησε, βέβαια να τα πει, αλλά τα αναπληρώσαμε με την νοσηρή μας φαντασία προκειμένου να σάς δώσουμε μια πληρέστερη εικόνα των απόψεών του). ΑΥΤΟΥΣ, πρόσθεσε, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΕΙΛΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΜΑΝΩΛΑΔΑ, ⊗

⊗ ΝΑ ΜΑΖΕΨΟΥΝ ΤΙΣ ΠΑΤΑΤΕΣ ! ΕΤΣΙ, κατέληξε, ΘΑ ΓΛΥΤΩΣΕΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ ΚΙ ΑΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΚΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ !

7. Η κατάσταση της εργατικής τάξης, ωστόσο, δεν είναι παντού τόσο ειδυλλιακή. Υπάρχουν πολλές χώρες που τώρα μόλις ανακαλύπτουν την γοητεία της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΑΓΟΡΑΣ και αναπτύσσονται. Υπάρχουν πολύ περισσότερες (π.χ. κάποιες χώρες της Αφρικής ή της Ασίας) που είναι - ωμά και ξάστερα - ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΕΣ. Σ' αυτές τις τελευταίες, η εργατική τάξη (δηλαδή όλοι όσοι δεν μπορούν να επιβιώσουν παρά μόνο προσφέροντας την χειρωνακτική τους εργασία σ' όποιον τους εξασφαλίζει το ψωμί και το νερό της ημέρας) έχει πλήρη συνείδηση της μοίρας της, μιας μοίρας τόσο τραγικής που δεν αφήνει χώρο για ελπίδες. Στις πρώτες χώρες, τις ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΕΣ, η κατάσταση, αν και φαίνεται καλύτερη, είναι ουσιαστικά χειρότερη αφού η εργατική τάξη (εδώ με την κλασσική της έννοια) αρχίζει, τώρα, να ονειρεύεται την μετάβασή της στην κατάσταση της αντίστοιχης τάξης των ΑΝΑΠΤΥΓΜΕΝΩΝ χωρών.

Δεν μάς άφησαν, λοιπόν, τίποτε οι μάρτυρες του Σικάγου ;

122 χρόνια αγώνων της εργατικής τάξης - με την πολύ ευρύτερη έννοια της τάξης των καταπιεσμένων - ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΟΥΝ ΧΑΡΑΞΕΙ ΒΑΘΕΙΑ ΙΧΝΗ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. ΙΧΝΗ ΠΟΥ ΠΑΤΗΣΑΝ ΠΑΝΩ Σ' ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ 1886, για να προχωρήσουν μέχρι τις μέρες μας.

122 χρόνια, τώρα, οι εργάτριες κι οι εργάτες που ξεσηκώνονται ενάντια στους καταπιεστές άρχοντες-εργοδότες, στους κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς τους, στις δομές της εξουσίας τους, ΚΟΥΒΑΛΟΥΝ ΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΚΕΙΝΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΩΝ.

122 χρόνια η εργατική τάξη εξακολουθεί να παλεύει για την ΜΙΑ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, όπως την είχαν οραματιστεί εκείνοι οι εργάτες του προ-περασμένου πια αιώνα

- **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΙΝΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ.** Η εργασία δεν μπορεί να έχει άλλον σκοπό απ' την κάλυψη των αναγκών των εργατών κι όλης της Ανθρωπότητας. Δεν είναι δυνατόν να στοχεύει στην αύξηση του κέρδους της άρχουσας-εργοδοτικής τάξης, σε βάρος όλου του υπόλοιπου κόσμου.
- **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΝΑ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΥΝ.** Ο χρόνος που ξοδεύεται στην εργασία πρέπει να είναι ο ελάχιστος χρόνος που απαιτείται για την εξασφάλιση μιας αξιοπρεπούς κι ευτυχισμένης ζωής για κάθε ανθρώπινο όν.
- **ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.** Κανείς άνθρωπος δεν μπορεί να υποχρεώνεται στην κατανάλωση των ικανοτήτων του για την επίτευξη ξένων προς το άτομό του και προς το σύνολο του ανθρώπινου όντος στόχων.
- **ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ : ΕΠΙΣΤΑΤΕΣ, ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΑΔΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΔΙΚΑΣΤΕΣ, ΧΤΥΠΗΜΑ ΚΑΡΤΑΣ, ΧΑΦΙΕΛΟ-ΚΑΜΕΡΕΣ...** Μόνο το ίδιο το άτομο έχει το δικαίωμα να ελέγξει τον εαυτό του και μόνο απέναντι στην Ανθρωπότητα υποχρεώνεται να λογοδοτήσει.
- **Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ! ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΡΑ !!!** («Με τον ιδρώτα του προσώπου σου...», Βίβλος).

Αυτοί εξακολουθούν να είναι, μετά από 122 χρόνια, οι στόχοι όλων των εργατικών αγώνων.

Από το 1886 μέχρι σήμερα, η επιδίωξη αυτής της ΜΙΑΣ ΚΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΗΣ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ (ΚΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ) ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ πήρε πολλούς και διάφορους δρόμους. Αρκετοί απ' τους δρόμους αυτούς οδήγησαν σε παγίδες. Άλλοι αποδείχτηκαν αδιέξοδοι.

Η άρχουσα-εργοδοτική τάξη κι οι μηχανισμοί της (πολιτικοί, συνδικαλιστικοί) πάσχισαν - και πάντα πασχίζουν - να λερώσουν την ιδέα και να διαστρεβλώσουν τον στόχο.

Κάποιες φορές το κατάφεραν. Κάποιες άλλες φορές κατέφυγαν στην ωμή δολοφονική βία, στρέφοντας τα τσιράκια («εργαζόμενοι» κι αυτοί) ενάντια σε άοπλα πλήθη.

Προσωρινές πάντα οι νίκες τους...

Κάθε φορά, απ' το χυμένο αίμα φυτρώνει και πάλι η ιδέα. Κι ο στόχος λάμπει και πάλι, φωτίζοντας τους καταπιεσμένους.

Απ' την Κροστάνδη και την Μαχνοβτσίνα μέχρι τα σοκάκια της Καντόνας... Από τους καπνεργάτες της Θεσσαλονίκης μέχρι τα οδοφράγματα της Βαρκελώνης... Απ' το Τακσίμ και το Γκαζί της Τουρκίας μέχρι το Κεντρικό Υψίπεδο της Νότιας Αμερικής... Απ' τους ρακένδυτους αντάρτες του Πατρίς Λουμούπα μέχρι τους ακτήμονες της Βραζιλίας... Απ' τους λεηλατητές των σούπερ-μάρκετ της Νέας Υόρκης και του Σαν Φρανσίσκο μέχρι τους λεηλατητές των εφοδιοπομπών του ΟΗΕ στην Σομαλία και την Αϊτή... Απ' την αντιστεκόμενη Βαγδάτη μέχρι την αντιστεκόμενη Λωρίδα της Γάζας...

Κάθε φορά, εκείνο που γεννάει την ιδέα και κάνει τον στόχο να λάμπει, δεν είναι παρά το βλέμμα των κατατρεγμένων...

Ένα βλέμμα καθαρό, σαν εκείνο - ΠΡΙΝ 40 ΧΡΟΝΙΑ - των εργατών και των φοιτητών, που όρθιοι στα παρισινά οδοφράγματα, έστειλαν στο μέλλον το μήνυμα του δικού τους Μάη,

του ΜΑΗ ΤΟΥ 1968 :

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΡΕΑΛΙΣΤΕΣ.
ΖΗΤΟΥΜΕ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΟ !**